

"כָּל פִּטְפֻטָא בִישׁוּן, וּפְטֻטָא דְאֹרִייתָא טְבִין"
(ירושלמי - סוף מס' ברכות, ס"ח א. ומובא בלשון זו בילקוט שמעוני תהילים ק"ט)

פְּרֻשְׁתַּי וַיִּקְהַל - פְּקוּדֵי - הַחוּדֵשׁ

פִּטְפֻטִין דְאֹרִייתָא בְּעֵינֵינוּ הַפְּרָשָׁה הַמוּעֵד וְהַזְמַן

שַׁבַּת קוּדֵשׁ / אִשׁ הַכֶּעָס וְהַמַּחְלֻקוֹת / סְגוּלַת וְרוּמְמוֹת פְּרֻשְׁתַּי הַחוּדֵשׁ / מִכְתָּב קוּדֵשׁ / פְּגַעֵי הַטֵּכְנֹלוֹגְיָה / מְשִׁיחַ וְגֵאוּלָּה.

קִירוֹן הַפְּנִים שֶׁל שַׁבַּת

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם". (שמות פרק ל"ה א')

"אֵינוֹ דוֹמָה קִירוֹן פְּנִים שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁאר הַיָּמִים".

בַּפְּשׁוּטוֹת - יש אור מיוחד על הפנים ביום השבת, מה שאין כן בשאר ימי החול. וזה מעצם קדושת השבת וקבלתה, כי הרי כולנו מקבלים שבת ולא רואים את הקירון פנים כ"כ, ומדוע? כי זה תלוי באדם עצמו וכפי הכנתו אל השבת, כמה שהאדם מכין את עצמו ליום השבת כך הוא זוכה לקירון פנים יותר, והדברים ידועים.

וידוע שרבים מגדולי ישראל היה זיו פניהם משתנה ביום השבת, ואף קומתם הייתה מתגבהת, וזה לגודל קדושתם. **וידוע** שת"ח הם בחינה של שבת גם בימי החול, ולכן הם מאירים תמיד, ואעפ"כ ביום השבת מאירים יותר. **אשריכם ת"ח.**

אבל ברמז:

קירון פנים - היינו הארת פנים לזולת. ונסביר:

אמת - שבכל ימי החול יש להאיר פנים אחד לשני, אבל בעצם יום השבת יש יותר לשים לב להאיר פנים הרבה יותר

מיום חול, כי אסור שום עיצבון ביום השבת, וכשאתה מאיר פנים אתה משמח את הזולת, ומקיים בזה שמירת שבת כהלכתה.

אחד מהדברים שגורמים קירון פנים, זה להמתין ולצפות לשבת קודש.

וכן ראיתי בספר "הנהגות לשבת קודש" להרה"ג רבי חיים רבי שליט"א, שכתב:

"בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ יֵשׁ לְנַהֵג בְּשִׁנּוּי מִיָּמֹת הַחֹל בְּאֲכִילָה בְּלְבוּשׁ וּבְהַלִּיכָה, וּבְעֵקֶר בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת הַנִּקְרָא 'קִירוֹן פְּנִים'. שְׁלֵא יְהִי הַאֲכִילָה וְהַלְבוּשׁ בְּשַׁבַּת כְּבִיּוֹם חֹל, אֲלֵא נֶאֱדָה וּמְכַבֵּד וּמְפָאֵר יוֹתֵר, וְכֵן הַלִּיכָה מִשַׁבַּת יוֹתֵר וּבְנִחַת וְלֵא בְּמְרוּצָה כְּבִיּוֹת הַחֹל.

וכן להזהר מהקפדה בדבור ביום שבת, ולהשתדל להגיע למצב של לא תהיה הקפדה אפלו בלב. וזה גם משום שהילדים ובני המשפחה נמצאים עם ההורים, ובפרט בשלחן שבת, ועלולים ללמוד זאת מהתנהגותם. ויש להזהר בזה מאוד (לב אליהו חלק א' עמ' רע"ג).

ומביא עוד שם:

מעשה בחסיד אחד בשם רבי יהושע, שבשבת היו הלכו בו והתנהגותו שונים כל כך משאר ימות השבוע עד שהיה נראה גבוה יותר בחצי אמה (25 ס"מ), והיו קוראים אותו רבי יהושע הארץ (הקדמת ספר מנחת שבת).

הרידב"ז ר' דוד בן זאב קיבל שבת מוקדם בשעה 9⁰⁰ בבוקר, וקיבל עבור זה מן השמים 20 שנה במתנה שבהם השלים את פירושו על הירושלמי.

את זה סיפר ר' יחזקאל אברמסקי זצוק"ל לר' שמחה הכהן קוק, כי היה אצלו יום אחד ביום שישי בשעה 9⁰⁰ בבוקר וראה שהכל מוכן. ושאל ע"כ, והשיב לו כנ"ל, כי אשתו הייתה הנכדה של הדרב"ז, וכל משפ' נהגו כן.

סו סג סו סג

מִיְהוּ זֶה הַנִּקְרָא שׁוֹמֵר שַׁבַּת?

אמר מִן הַרְבֵּ שֶׁ זִיע"א:

שומר שַׁבַּת הוא השומר שאחרים לא יחללוהו, וכמו שומר מפעל וכדומה. ולכן יש להשגיח על בני המשפחה שלא יעברו על אסורי השבת. ומשום כך זו המצוה היחידה שבה נאמר: "אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך" (שמות כ, י').

סו סג סו סג

בַּשַּׁבָּתוֹת וַיִּוָּט נִקְהָלִים לְשִׁמוּעַ הַדְּרָשָׁה

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם". (שמות פרק ל"ה א')

וכתב בעל הטורים:

אמר ויקהל לפי שבא לומר פרשת שבת, רמז - **בשבתות** וַיִּוָּט נִקְהָלִים לְשִׁמוּעַ הַדְּרָשָׁה.

ועל זה ידו הדווים, שהשבת ניתנה למרמס השינה והאכילה, ואין איש שם על לב להקהל ולשמוע הדרשה, ומלפנים בישראל כל אחד היה ממתין לשבת קודש בשביל לשמוע הדרשה, וכיום הכל לקצר, ח"ו.

והאדם הנלכב יראה להתגבר כאדי לחפש לו מקום לשמוע הדרשה, כי בדרשה נאמרים דברי מוסר וחכמה והלכה ואגדה, וזה מה שנותן את הכח לכל ימות השבוע הבא. וכלי זה האדם ריק ומפסיד לעצמו.

"ועיקר התורה הוא בשבת כשאדם פנוי מעסקיו".

(בעל הטורים שם ג.)

סו סג סו סג

נְקוּדָה לְמַחְשַׁבָּה!!!

בו יבוא לעורר נקודה בעבודת ה' שיש לתת עליה מחשבה

יְהִי־לָךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר...

פעם אחת מרן ה"ביע אומר" זיע"א יצא ממסירת שיעור באיזה מקום, והנהג עם רכבו המפואר המתין לו מחוץ לאותו מקום.

כשיצא הרב הוא שם לב שיש שם איזה ילד אחד שעומד ומתבונן ברכב המפואר וכולו מלא התפעלות והתלהבות מהרכב החדוש.

קרא לו הרב בחיבה יתירה, ואמר לו: **בני!**

אם תלמד ותתפלל יותר טוב, אז יהיה לך הרבה יותר מזה....

וסטר על לחיו בחיבה מופלגת כמנהגו בקודש...

התבוננות:

הרב לא אמר לו: "עזוב, זה הכל שטויות, מה יצא לך מזה", לא! הוא פנה אל ליבו של הילד ירד לנבכי נפשו וידע היטב את אשר לומר לו כפי דרגתו: "אם תלמד טוב - יהיה לך הרבה יתר מזה"... איזו חכמה. ראה וקדש.

"לא תבערו אש בכל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת". (שמות ל"ה ג')

וכתב בעל הטורים:

"לפי שצריך הבערת אש למלאכת המשכן, לבשל סממנים, ולצבוע, ולצרוף, כסף ונחושת וזהב". ע"כ.

והיינו שאע"פ שאתה צריך אש למלאכת המשכן, תימנע מזה ביום השבת.

ברמז למדתי נפלא:

ידוע מה שאמר השל"ה הקדוש: לא תבערו אש - את אש הכעס והמחלוקת ביום השבת, וכו'.

והנה אף שלפעמים כדי להטיל מורא או לחלוק על הרשעים, מותר להשתמש קצת בכעס או במחלוקת, אמנם כעס הפנים, ולא כעס הלב, אבל לפעמים הותר להשתמש בזה כדי לחנך וכדו', והיינו לבשל לצבוע ולצרוף הנער ע"י הכעס כדי ליישרו לדרך הישרה, בכל זאת - אעפ"כ אמרה התורה, ביום השבת - לא תשתמש עם זה כלל, ואפילו לא לצורך, כי גבוהה קדושת השבת מעל הכל, ובמעשיך בחול אל תעשה בשבת, והבן כי מתוק ונפלא למתבונן!

ונוסיף בזה עוד פנינה אחת ורמז נפלא:

כתב בעל הטורים על פסוק זה:

"אמר הקב"ה: אור שלי, פירוש - של גהינם, שובת בשבילכם, (סנהדרין ס"ה): גם אור שלכם יהיה שובת".

[אור ה' - זה הגהינם, קודם למדנו שגהינם זה 'אור', אור

לרשעים ששם מתכבסים מעוונותיהם ומזומנים לעולם הבא, ויש שאינם זוכים כלל להיכנס לגהינם. לכן גהינם זה - 'אור'.]

עכ"פ הגהינם שובת ביום השבת, ועלינו ללמוד מכן שגם האור שלנו ישבות בשבת.

ומהו האור שלנו, הלא התורה נקראת 'אור', ועיקר התורה בשבת, א"כ מהו אור?

- 'הכעס' -

שלפעמים נצרך בבחינת אור להאיר לשני ע"י כעס הפנים. וגם מזה צריך לשבות ביום השבת, וזהו לכבוד ה'.

ודע - הכעס מרחיק את תענוגי השבת, והקידון פנים מקרב התענוגים, והתענוגים נצרכים עד למאוד ובפרט ביום השבת.

שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת, **ואע"ג** צריך לומר בניחותא. היינו אע"פ שיש חיוב לומר, צריך לומר בניחותא, ולמדת שאם אתה לא מסוגל לומר בניחותא - אזי אל תאמר כלל. והבן.

וכבר מערב שבת יש להראות אותות אהבה ואחוזה, וח"ו שום מחלוקת. (עיין בזה משני"ב סימן ר"פ ו').

וזהו הלשון ואע"ג, שאף על פי שיש בזה חיוב, זה צריך להיאמר בנחת, ואם אינך יכול, אתה פטור מלומר.

(מה שדרשתי לפרשת ויקהל תשע"ז)

⊗ ⊗ ⊗ ⊗

⊗ **קבלת שבת בדורנו** ⊗

בספר 'נפש שמשון' על שבת קודש להגאון רבי שמשון פינקוס זיע"א מובא:

קבלת שבת דומה לקבלת פני שכינה. אין מצות קבלת מזוזה, קבלת מצה, רק קבלת שבת.

ג' דברים בקבלת שבת:

(א) וכבסו שמלותם. כשבאים לקבל את פני המלך, הקדוש ברוך הוא, צריך להתלבש לכבודו בבגדים יפים. וגם הנשים חייבות בכך. מזמן הדלקת נרות שהשכינה נכנסת, ולא רק בזמן הסעודה.

(ב) להיות מוכנים לקבלת השבת ולא להיות עסוקים בדברים אחרים... - "זהו נכונים ליום השלישי". וזו הלכה פסוקה, לקבל שבת כמו שיוצא לקראת מלך.

(ג) יציאה לקראת השבת, בואו ונצא לקראת שבת המלכה. בדורנו - ברחוב שלא נמצא את השבת, אז יש למצוא את השבת בתוך הבית...

⊗ ⊗ ⊗ ⊗

פְּרֻשַׁת 'הַחֹדֶשׁ'

⊗ **לקדש את חודש ניסן** ⊗

"פרשת החודש בשבת הסמוך לר"ח ניסן - **כדי לקדש חודש ניסן,** דכתיב בתורה: "החודש הזה לכם ראש חדשים". אבל אין זה עיקר הקידוש, כי עיקר הקידוש הוא בעת ראית הלבנה שמקדשין אותו הב"ד, ואין הקריאה הזאת אלא מדרבנן". (משנה ברורה סימן תרפ"ה)

⊗ ⊗ ⊗ ⊗

⊗ **התחדשות בשפע בד"ת** ⊗

בספר פרי צדיק לפרשת החודש - אות ב' כתב דבר נפלא:

"סופר מהיהודי הקדוש זללה"ה שאמר **שבשבת זה יש בו התחדשות בשפע בדברי תורה.**

"החודש הזה לכם ראש חדשים" - שכל חודש יש לו קדושה מיוחדת, ויום ראשון נקרא ראש חודש - שהוא ראש של כל החודש, דבתר רישא גופא אזיל (כמו שאמרו בעירובין מ"א). והוא כולל כל קדושת החודש.

וניסן כולל כל קדושת י"ב החדשים ונקרא ראש חודש שלו ראש חדשים. ראשון הוא לכם וגו', שהוא גם כן ראשון שמורה שקשורים בשורש,

⊗ **מחשבה לנקודה!!!** ⊗

בו יבוא לעורר המחשבה על נקודה בעבודת ה'

⊗ **הנס הוא טבע. סיפור סגולה.** ⊗

כשחלה אחיו של רבנו - הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט ז"ע - הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורה ז"ע, נאספו אצלו כל אחיו הקדושים, והרופא שנכח שם, אמר שמצבו מסוכן מאוד.

פתח רבנו וסיפר:

פעם שלח הרה"ק רבי זאב מטשארני - אוסטרהא ז"ע [לפי גרסה אחרת היה זה הרה"ק רבי זאב מזיטאמיר ז"ע] את משמשו, לראות אם האיר כבר היום. יצא המשמש, חזר ואמר: 'היום צריך כבר להאיר'. **התרגש** רבי זאב ואמר: **'מה** הפירוש צריך?'

אם הש"ת ירצה, הוא יאיר, ואם לא, הוא **לא יאיר!**

סיים רבנו ואמר בביטחון:

"רואים אנו מזה, שאצל הצדיקים גם **הטבע** - **נס הוא.** אם כן, **הנס יכול להיות טבע!**" **לא** עברו כמה רגעים ומצב בריאותו של הרה"ק מסאדיגורה השתנה מן הקצה אל הקצה, והוא הבריא.

⊗ סיפור זה מחזק האמונה ומסוגל לרפואות וישועות לכל עניין, אם מספרים אותו ומאמינים בהש"ת באמונת חוסן.

ברכת האילנות - יתעצם בכווננו בכרכה זו כי זה לתקון הנשמות כידוע, ויבקש עליהם רחמים. וכל זה תמצא בסיפורים.

ס ס ס ס

מכתב קודש נורא מ'בעל הלשם'

בשבת קודש זו - כ"ז אדר - חל יומא דהילולא של המקובל הקדוש והנורא בעל הלשם שבו ואחלמה' - רבי שלמה בן רבי חיים חייקל אלישבע, הסבא של מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל.

הנני להביא לפניך הקורא הנעים את מכתב הקודש מבעל הלשם, זוהי מחאה שפרסם רבינו ז"ל בשנת תרפ"ה שנה לפני פטירתו (תרפ"ז). (ההרגשות במקור בדיוק, וז"ל מילה במילה:

ב"ה

בת עמי לא תחשה!

על הא שופרא דירושלים תפארתינו, איכה הייתה לשמעה בקמינו, הפריצות והחציפות רבו למעלה ראש, לכת פרוע ראש וגלויות בשר, והבתולות אחריהן נטויות גרון, ובכל מיני שחץ - עד שפקע כח הסבלנות, זימה היא גם בחול, ובירושלים היא חילול ה' וחילול כבוד האומה הישראלית, "היינו חרפה לשכנינו" - קודש ישראל לה. ובכל מקום שאתה מוצא גדר ערווה אתה מוצא קדושה - אמרו רז"ל. **הוי אחים! הוי אחיות!** גם על הצנועים והצנועות לזעוק מרה על זה, ועלינו למחות בכל מיני מחאות, איש אל רעהו ואישה אל רעותה, וביותר החוב על הנשים הקרובות אל החללות, לאמור להן: גורו מפני הפורענות שיכולה ח"ו לצמוח מזה, וכל כבודה של אישה יהודית - לא לבד שלא תצא פרוצה בעצמה, רק מחויבות לדבר על לב של המיודעות שלהן שישנו את תפקידן, ולא ירגיזו את המקדש עמו ישראל, ושומר גוי קדוש ישמרנו מכל רע, ונראה בטוב ירושלים.

הכותב בלב נשבר - ובנפש מרה - ובעין דמע - על הנשמע והנראה פרצות נוראות כאלה.

שלמה ב"ר חיים חייקל

המכונה **עליאשאזו** בעה"מ ספר 'לשם שבו ואחלמה'.

אוי אחים! אוי אחיות!

מה נאמר ומה נדבר על מכתב נורא זה שנכתב בשנת תרפ"ה!!! (קרוב למאה שנה), מה נאמר בדורינו אנו??? **לב נשבר - נפש מרה - עין דמע** - כל זה קטן לעומת מה שקורה היום, "הכ----- יעשה את אחותינו"??? מה קורה כאן, כולם מחוייבים למחות, איש אל רעהו ואישה אל רעותה.

גורו מפני הפורענות שח"ו יכולה לצמוח מזה!!!

ס ס ס ס

ה' לחודש ניסן פקודת האוהב ישראל מאמטא זיע"א

בלוח דבר בעיתו הביא, שהאוהב ישראל מאמטא אמר:

שהמדליק נר לטובת נשמתו יעשה לו טובה. ע"כ.

וכשמדליק יגיד בפה מלא:

לע"נ רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר שמואל ממוז'בוז.

ס ס ס ס

בראשית המחשבה שהוא שכל הנעלם מכל רעיון. וזהו בקדושה, בזה לעומת זה - נגד קליפת בבל ועשו ב' הגליות.

ושבת הוא כולל כל קדושת ימי המעשה שאחריו, ועל כן בשבת שחל בשבוע שאחר כך ראש חודש ניסן קורין פרשת החודש". ע"ל קודשו.

ולמדנו פלאות:

נמצא לפי דברי הרב, שקדושת חג הפסח, וכל עבודת ליל הסדר הקדוש תלוי בשבת זו, כי הכל נכלל בשבת זו. ולא רק, אלא גם כל שאר החגים - שבועות - ר"ה - יו"כ - סוכות, הכל נכלל בזה, כי הוא ראש לכל החודשים, וזה דבר פלא, והאדם הנלכב יראה לקדש שבת זו בכל מיני קדושות נפלאות וריבוי לימוד תורה, וצניעות וחסידות וחומרות, כי בזה תלוי הכל, ובפרט לפי זה יראה ליל הסדר, הלילה שמסדר לאדם את החיים, וכמה עמל ויגיעה יש לעשות כדי לקיים ליל הסדר כדבעי, והאדם בקדשו את השבת הזו מרוויח בדרך סגולה כח ועזר מן שמיא לערוך הכל כתיקונו. והחכם - אשריו.

ס ס ס ס

לב חדש ורוח חדשה - הזדמנות פז

ה'אמרי אמת' - בפרשת החודש כתב:

"ענין ה' פרשיות, 'שקלים' - הוא נדיבות לב. בזכור את עמלק' - איתא יכול בלב כשהוא אומר וכו'. 'פרה' - היא לב טהור. ו'חודש' - הוא כדכתיב **"ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם"**. ע"ל.

נמצא שבפרשת החודש אפשר להשיג לב ורוח חדשה לעבודת ה' יתברך. הנה כמה פעמים אדם רוצה להשתנות ולא יכול מחמת החומר העכור וניסיונות הקשים, והנה בזו השבת יש הזדמנות נפלאה לקבל רוח חדשה לעבודת ה'. צאו והתחדשו.

ס ס ס ס

פרשת החודש היא התכלית

וכן כתב ה'שם משמואל' (פרשת צו - ופרה שנת תרע"ט):

"הנה פרשת החודש היא התכלית, שהיא ענין התחדשות עבודת ישראל להש"י, כמ"ש: "ועבדת את העבודה הזאת בחודש הזה", ובניסן מתחילין בתרומה חדשה, ושלת הפרשיות הקודמות שקלים זכור ופרה הן הכנה לזה, במחשבה דיבור ומעשה, שהם לעומת גוף ונפש ושכל".

ס ס ס ס

חודש ניסן. פרשת הנשיאים.

השבת היא גם 'שבת מברכין', מברכין את חודש ניסן. והרבה מענייני החודש תלויים בשבת מברכין, לכן ראה לקדשו כנ"ל.

'ניסן' - 'ימים אלו יקרי ערך! ושעה אחת ליום יחשב!'

(שו"ת אבני נזר או"ח של"ז)

מנהג טוב לקרוא את פרשת הנשיאים. וע"י קריאתה מעורר את קדושת היום, והמשכת השפע ברוחניות ובגשמיות השייך לאותו השבט, ונתקן תפילות מיוחדות ע"ז, וע"י אמירתם זוכים לכל השפע.

וטוב לתת ג' פרוטות בכל יום אחר הקריאה. (השל"ה הקדוש ועוד)

ציות לדעת תורה – התמימות היא גאוותינו

חז"ל מספרים (פסחים מ"ב ע"א) על בני פפוניא ששמעו בדרשה של רב יהודה שצריך "מים שלנו" לאפיית מצות, ולמחרת באו כולם וביקשו ממנו מים ששייך לו. ואז אמר להם: התכוונתי "מים שלנו" לינת לילה, ולא למים שלי.

לשם מה מספרים ומתארים לנו חז"ל את התנהגותם של בני פפוניא.

האם לשימם ללעג ולקלס חלילה, מה בא ללמדנו מעשיה זו?

מתרץ ר' מאיר שפירא:

להיפך, אין כאן לעג או זלזול בבני פפוניא, אלא שבח ותהילה גדולה, שכ"כ תמימים היו, וכ"כ מבטלים דעתם בפני ת"ה, אז לאחר שהבינו מה שהבינו לא פקפקו בזה ולא הרהרו אחרי רבם, ולא שאלו, מה שונה המים שלך – רב יהודה מהמים שלנו, אלא בהכנעה גמורה קיבלו עליהם את הדין, אם כך אומר הרב – אז כך צריך להיות!!! אולי במקום אחר היו מתחילים לשאול שאלות שונות, ולהתחכם נגד הרב וזה השבח של בני פפוניא.

ולענייננו – אינטרנט –

הרבה חכמים אשר אמונת חכמים מהם והלאה, המבינים יותר מהחכמים, למה אסור טלפון כזה וכזה, ומי אמר כך, וזה לא עד כדי כך כמו שהם אומרים, הם קיצוניים וקנאים בלא טעם, אין היגיון בזה, אף אחד לא יעצור את העולם, אין מה לעשות – העולם מתקדם, וכו' טענות של הבל טיפשות ואטימות לב...

לפחות נדע אנו – התמימות היא גאוותינו, זו מצוות עשה מן התורה, לא שואלים שאלות, איננו מבינים יותר מגדולי ישראל. אם הם החליטו כך – אז כך!!!

כ"כ פשוט! לאיש הפשוט!

זה כל היהודי!

תמימות ופשטות!!!

סגולה לסייעתא דשמיא ופרנסה בשפע

מכתב קודש ממרן שר התורה ר' חיים קנייבסקי שליט"א:

ערשב"ק, בלק, שמיטה, תשע"ה. האינטרנט שאינו חסום כהלכה, גורם לשכינה שתסתלק! "ולא יתכן סייעתא דשמיא בפרנסה ובשום דבר ע"י. "המסלק המכשיר הטמא שאינו חסום כהלכה בוודאי יזכה לסייעתא דשמיא בכל דרכיו". ע"כ.

אתה שומע לא יתכן פרנסה כשהטומאה הזו מצויה בבית!!! וזאת הלא תדע: סייעתא דשמיא היא המפתח לכל ההצלחות.

ניטוק אינטרנט חינם - "אאוט-נט" - 0722-613-613

סימת אינטרנט במקומות עבודה - שעי וועדת הרבנים לביצור חדת - 1599-550-330

הסברה ומענה אמיתי - הספר "טהרת העין" - להפצה - 03-6165078

חן-בנק הדואר - 3308122 לשותפות ביזמי הרבים באופן מיוחד דרך גיליון זה. למשלוח - רח' החיד"א 15 ב"ב עבור א.א.א. כל תרומה מתקבלת בברכה, גם פרוטות שמצטרפות לחשבון גדול. יש"כ ותזכו למצוות.

הצלחת ידידי הנפלא הר"ה פ"ז שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא הר"ה אברהם ג' שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא המסייעני בקביעות ובשמחה הר"ה משה טביב שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא המסייעני במאור פנים הר"ה יוסף חיים לוי שליט"א

הצלחת ידידי היקר הר"ה נריה שמח שליט"א
הצלחת ידידי היקר הר"ה אסף יוסף שמח שליט"א
הצלחת ידידי הרב שלמה מורד הר"ה ברוגיש ובמי"כ
הצלחת ידידי הרב רפאל בן יצחק ורחל עיה נלביע ג' שבט תשס"א

אסור לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה כלל (מפורש בשו"ע) לעיון בלבד, הארות והערות תרומות והנצחות 03-616-50-78 למשלוח דואר: החיד"א 15 ב"ב עבור פטפוטין - הוצאת א.א.א. גיליון קב"א שנה שלישית - תשע"ז, שבת שלום - א.א.א. להצלחת העורך והמסדר וכ"כ מכל כל ברוחניות וגשמיות, ובראות איתנה.

הצלחת ידידי היקר המסייעני בקביעות הר"ה נריה שמח שליט"א
הצלחת ידידי היקר הר"ה אסף יוסף שמח שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא הר"ה אברהם ג' שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא המסייעני בקביעות ובשמחה הר"ה משה טביב שליט"א
הצלחת ידידי הנפלא המסייעני במאור פנים הר"ה יוסף חיים לוי שליט"א

לעולם אין אדם מעני מן העדקה, ואין דבר דע ולא הזק בא בשביל העדקה. (שו"ע יור"ד סימן רמ"ז טע"ב, וקיצושי"ע) גיליון זה יוצא במאמצים כבירים, זכות גדולה ועצומה היא לכל המשתתפים בהוצאות. והמוכח את הרבים אין חטא בא על ידו. תרומה ותזכה.